

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 24278-08-19 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה אפרת רחלי מאירי

תובע אמיר אהרוני

נגד

נתבעת חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

פסק דין

1. מונחת לפניי תביעה להשבת החלק היחסי של אשת התובע במסגרת מנוי משפחתי לבריכת שחייה שרכשו אצל הנתבעת, המפעילה קאנטרי בפרדסיה.

2

3

4

טענות הצדדים

2. התובע רכש באמצעות רעייתו מנוי (חידוש) בחודש ספטמבר 2017 למשך ארבעה חודשים, כאמור בכתב התביעה. לטענתם, כחודש לאחר חידוש המנוי, הגיש בקשה לבטל את המנוי עקב הבעיות הרפואיות של אשתו שהייתה מנויה באותה עסקה ולדבריו הוגשו אישורים רפואיים למנהל הקאנטרי קלאב. לטענתו, המנהל אשר קיבל את האישורים, הציע להקפיא את המנוי והתובעים הסכימו לכך בכל הנוגע למנוי של התובעת, כאשר התובע המשיך להגיע עם ילדיו ללא רעייתו.

9

10

11

- בחודש ינואר 2019, כאשר אין חולק כי בשלב זה התובע ומשפחתו לא היו מנויים לבריכת השחייה, ביקשה רעייתו של התובע להפעיל את המנוי שהוקפא ולהעבירו על שם התובע, וכפי שהוסבר לפניי במהלך הדיון – הכוונה הייתה שלא לרכוש מנוי זוגי/משפחתי אלא לקבל מנוי יחיד תחת מנוי התובעת שהיה מגולם בעסקה כוללת לשני אנשים לפחות. על פי הנתען, במשך 8 חודשים פנה התובע להנהלת הקאנטרי אשר סירבה לבקשה זו. הוצע לתובע 10 חודשי מנוי כשלטענת התובע מגיעים לו בפועל 13 חודשי מנוי (נובמבר 2017 ועד דצמבר 2018) והוא מוכן להסתפק במנוי לשנה. הנתבעת סירבה לכך. לטענת התובע, חל במקרה

18

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 24278-08-19 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

1 דן סעיף 18 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970 שעניינו ביטול חוזה
2 מחמת סיכול. התובע עותר לביטול העסקה וקבלת החזר כספי על החלק היחסי במנוי של
3 אשתו, בגין התקופה שנבצר ממנה לעשות שימוש במנוי עקב מצבה הרפואי. לא צורפו
4 מסמכים רפואיים תומכים אלא נכתב בכתב תביעה כי בהתאם לבקשת בית המשפט יצורפו
5 נספחים, הגם שמדובר בהליך של תביעה קטנה שאמור להסתיים בו ביום. יובהר, כי במעמד
6 הדיון לא הוצגו מסמכים רפואיים והתובע מסר כי יוכל להמציא אישור רפואי שילמד כי
7 באותה התקופה רעייתו, שנכחה באולם והצהירה על מחלתה, הייתה חולה ונאסר עליה
8 להגיע בהמלצה רפואית.

9 יצוין כי בכתב התביעה המתוקן צוין כי המנוי היה מחודש ספטמבר 2017 (החידוש) ומועד
10 תום המנוי הוא סוף חודש דצמבר 2018 (היינו, שנה ו-3 חודשים), כאשר כחודש לאחר
11 חידוש המנוי החלו בעיות הבריאות. עם תום המנוי, בחודש ינואר 2019, פנתה רעייתו של
12 התובע בבקשה להפעיל מחדש את המנוי שלה שהוקפא ולהעבירו על שמו של התובע כמנוי
13 יחיד.

14 3. לטענת הנתבעת, אשתו של התובע רכשה מנוי בחודש ספטמבר 2017 ושילמה עבור מנוי
15 משפחתי של 4 מבוגרים סך של 6000 ₪. התובע ומשפחתו לא הודיעו לנתבעת על רצון לבטל
16 או להקפיא את אחד מבני המשפחה אלא עם תום המנוי הודיעו על כך בדיעבד כי המנוי לא
17 נוצל על ידי רעיית התובע. הנתבעת מפנה לתיקון 37 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981
18 לפיו רשאי כל אדם לבטל מנוי על ידי הודעה מראש של 30 יום והשתתפות בעלות המנוי
19 המוזל בהתחייב אותו אדם לשנה. על פי התקנון עליו חתמה רעייתו של התובע, עלות המנוי
20 החודשית היא 750 ₪ לחודש ליחיד או 2400 ₪ למשפחה. הנתבעת הדגישה שוב ושוב כי
21 התובע או מי מטעמו לא הגישו מכתב ביטול בכל דרך כלשהי כדי לבטל את המנוי של
22 המשפחה או אחת הנפשות. כן, לא ניתן להקפיא או להעביר מנוי מאדם לאדם לפי תנאי
23 התקנון עליו חתמה.
24

דיון והכרעה

26 4. בהסכם שהוצג לפניי, עולה כי תיחום תקופת המנוי הוא עבור 30.9.2017 עד ליום 1.1.2018.
27 (כשלושה חודשים) עבור אהרוני אמיר (התובע), ענת (רעייתו), שני ילדים – רועי (עד גיל 18)
28 ועידן (מעל גיל 18). עם זאת, צוין כי המנוי הוא עבור זוג +1. ניתן להבין מכך שהילד מתחת
29 לגיל 18 נכנס לעסקה ללא תשלום תחת מנוי לשלושה מבוגרים ויכול להיות שהואיל ובחרו
30 במסלול האמור, ניתנה הנחה מסוימת בדמות הכללת ילד נוסף ללא תשלום ובמחיר מסוים
31 שאינו דומה למחיר עבור שלושה מנויים נפרדים למבוגרים וסיכומם יחד.

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 19-08-24278 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הצדדים אינם חלוקים על כך שהמנוי שחודש היה לשנה ו-3 חודשים. עם זאת, ההסכם
2 שהוצג הוא רק לשלושה חודשים ומכאן ניתן להבין שהמנוי חודש או הוארך לשנה נוספת
3 עם תום שלושת החודשים. אם כך הדבר, לא ברור מדוע חודש מנוי באותו האופן בידיעה
4 שרעיית הנתבע הוקפא עבורה המנוי הקודם ל-3 חודשים ומדוע נכרת הסכם חדש הכולל
5 אותה בידיעה שהיא לא יכולה לעשות שימוש במנוי – האם כדי לקבל הנחה משתלום
6 עבור שני מבוגרים וילד הוא גבוה יותר? ואם כך הדבר, הרי שמדובר בשיקולי כדאיות
7 העסקה שאינה מאפשרת ביטול עסקה בהתאם לסעיף 14 (ד) לחוק החוזים (חלק כללי),
8 התשל"ג-1973 ואיננו נמצאים בסיטואציה של סיכול חוזה. רוצה לומר, כי אין צורך לבחון
9 את סעיף 18 לחוק החוזים תרופות משהוא איננו רלוונטי לשנה הנוספת אלא רק לאותם
10 שלושה חודשים, אם בכלל.
- 11 5. בקליפת האגוז, טענת הסיכול מצד החייב איננה שומטת את החוזה באופן שהיא מביאה
12 לביטולו ולהשבה מלאה. בל נשכח כי הנזק המתואר על ידי התובע איננו באשמתו של אף
13 אחד מהצדדים, בשים לב לכך שאף אחד מהם לא לקח את הסיכון בחשבון עם כריתת
14 החוזה ולפנינו נזק שאי אפשר לייחס לאף אחד מהצדדים לגרימתו. איך מחלקים נזק מסוג
15 זה שאינו מוקצה מלכתחילה (היינו, שאף אף אחד לא לקח בחשבון)? אכן, הקטגוריה
16 המשפטית היא דיני סיכול סעיף 18 לחוק התרופות והעמודה המרכזית היא שהחייב זוכה
17 ל"חסינות" מפני תביעה ובית המשפט יכול לקבוע הסדר של השבה מלאה או חלקית ויכול
18 להטיל על המפר – התובע – פיצויי הסתמכות. ואולם, על פניו נראה כי בתי המשפט דחו על
19 פי רוב את דיני הסיכול בנימוק שהקושי היה באלמנט של הצפיות הנדרש כאחד מתנאי
20 תחולתו של הסעיף, עת מדובר בתנאים מצטברים. שכן, ניתן לומר כי כמעט אף אירוע
21 המתרחש במציאות ימינו הוא לא מה שציפו לו הצדדים בזמן הכריתה.
22
- 23 ודוק; גם אם נלך לפי ההסדר הקיים בחוק החוזים התרופות בכל הנוגע לסיכול חוזה, הרי
24 שעל פי החוק, החייב – התובע – בכל זאת מסווג כמפר. חוק החוזים תרופות קובע שכאשר
25 חייב לא מקיים את החיוב הוא עדיין מפר, אולם מפר "מיוחד" שזכאי כאמור לחסינות
26 מאכיפה ופיצויי ציפייה אבל הוא עדיין יחויב בחלק יחסי גדול יותר של הנזק בהשוואה
27 לנושה. אומנם זו תוצאה בעייתית משהיא מוטה מלכתחילה ולא עולה בקנה אחד עם
28 הרציונל הבסיסי של דיני הסיכול. שכן, ישנם מקרים בהם החייב לא נטל את הסיכון יותר
29 מהנושה ואין סיבה אפריורית שיהא חייב יותר. ואולם, חוק החוזים תרופות יוצר את
30 ההטיה נגד החייב בכך שקובע הוראה חד צדדית לפיה לבית המשפט יש סמכות לחייב את
31 המפר, הוא התובע, אולם אין אפשרות הפוכה. זאת ועוד, התרופה של ביטול והשבה היא
32 תרופה של נפגע ולא של המפר. רוצה לומר, כי אין זכות סימטרית להשבה. כמו כן, אומנם

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 19-08-24278 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

נקבע שהמפר חסין מפני אכיפה ופיצויי ציפייה אולם לא מתרופות אחרות כמו פיצויי הסתמכות או ניכוי מהמחיר בחוזה, או אז אנו מגיעים לאותה תוצאה של פיצויי ציפייה.

כך או אחרת, הדיון הנ"ל רלוונטי רק למשך התקופה בת שלושה חודשים. בדיון שלפני טען התובע כי המנוי נוצל על ידי אשתו למשך חודשיים, כך שיוצא שבפרק הזמן המדובר היא לא הגיעה במשך חודש. אומנם שנה נוספת היא לא הגיעה אולם הייתה בידי התובע הבחירה שלא לחדש מנוי לשנה שלמה נוספת באותו התשלום עבור כל המשפחה, אלא אם הייתה לו כדאיות כלכלית כפי שסבר בזמן אמת וכלכל את צעדיו, או אז קיים קושי מסוג אחר לביטול החוזה והוא כי טעות בכדאיות העסקה איננה מביאה לביטול חוזה, כאמור מעלה.

6. מכל מקום, מחיר המנוי המשפחתי הוא 6000 ₪. בהסכם החותם מצהיר כי ידוע לו בדבר מלוא האחריות הרפואית והבריאותית על פעולותיו ופעולות בני משפחתו וכי עליו להתייעץ עם רופא. כן ידוע לחותם כי לא ניתן לבטל את המנוי או להקפיד או לקבל החזר עבור תקופה שלא נוצלה ואין להעביר את המנוי לאדם אחר. כן ידוע לו שדמי הביטול הנכללים בדמי המנוי – 25% ממחיר המנוי וחודש הודעה מראש הם חד פעמיים ואינם מוחזרים בכל מקרה וזאת בשים לב לתיקון 37 לחוק הגנת הצרכן – ככתוב בהסכם – **"הריני מאשר בזאת כי הוסבר לי ואני מכיר את הוראות חוק הגנת הצרכן לרבות הוראות תיקון נוס' 37 לחוק הנ"ל, לפיכך טרם חתימתי על הסכם זה הוצע לי ע"י המועדון מנוי חודשי בעלות של 750 ₪ לאדם או מנוי משפחתי (זוג+2) בעלות של 2400 ₪ לחודש וכל ילד נוסף ב-400 ₪ לחודש"**.

התשלום בוצע באמצעות כרטיס אשראי בשישה תשלומים עבור חודשים אוקטובר, נובמבר ודצמבר 2017 וכן חודשים ינואר, פברואר ומרץ 2018 (1000 ש"ח כל חודש). המחיר הוא לתושב בהסדר, והנלווה הוא התובע.

אם המחיר הוא ככתוב בהסכם לשלושה חודשים – במקום 2400 ₪ עבור חודש מנוי משפחתי (זוג+1) +400 ₪ לילד נוסף (היינו המחיר הוא 2800 ₪ אם מדובר בחודש יחיד בודד), התובע שילם 6000 ש"ח באופן שמחיר חודש בעסקה הוא 2000 ₪.

7. השאלה המשפטית העומדת לדיון היא האם קיימת לתובע זכות ביטול עסקה. כדי ליתן מענה לשאלה זו יש לפצל את הדיון לשלושה שלבים. ראשית, יש לבחון האם ניתן לבטל את העסקה בהתאם לתיקון 37 לחוק הגנת הצרכן שעניינו זכות ביטול ייחודית של עסקה קצובה מתמשכת של מנוי בבריכה; במידה וקיימת הזכות, כי אז יש לבחון האם התובע

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 24278-08-19 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

1 מימש את זכותו ובכלל זה יש לדון בדרישת הכתב בביטול עסקה מסוג זה; לאחר מכן, היה
2 ונעבור את המשוכה בדבר הזכות לביטול עסקה, כי אז יש לחשב את הסכום שיש להשיב
3 בשים לב לכך שמנקודת מבטו של התובע אי מימוש המנוי של אשתו שהוא חלק ממנוי
4 משפחתי כן ניתן להפרדה בדמות הקצאת זכות למימוש מנוי יחיד. מהי משמעותה של
5 עסקה צרכנית זו – האם ניתנת להפרדה או שמא נמכרת כמוצר כולל?
6

7 תיקון 37 לחוק הגנת הצרכן

8 8. ביום 24/9/14 נכנס לתוקפו תיקון מס' 37 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן - החוק)
9 שעניינו ביטול עסקה לתקופה קצובה. על פי החוק ניתנת לצרכן זכות לבטל בכל עת עסקה
10 לתקופה קצובה, מסוג המנוי בתוספת – כיום עסקה בעניין רכישת שירותים במכון כושר
11 ועסקה בעניין רכישה של יחידת נופש.
12

13 9. סעיף 13 א לחוק הגנת הצרכן עניינו עסקה לתקופה קצובה שמשמעותה "עסקה לתקופה
14 מסוימת לרכישת טובין או שירותים" כאמור בס"ק (א), הוא סעיף ההגדרות. סעיף 13א1
15 מאפשר לצרכן בכל עת לבטל עסקה לתקופה קצובה רק מסוג המנוי בתוספת הרביעית.
16 קודם לכן לא היה סעיף המחריג את ביטול עסקה קצובה (להבדיל ממתמשת). רוצה לומר,
17 כי התיקון חל רק לגבי ההסדרים המנויים בתוספת הרביעית, ותו לא, משלא ניתנה הסכמה
18 לגבי יתר העסקאות ויש לבחון כל סוגיה בפני עצמה לאחר איתור צרכים והיוועצות עם
19 נציגי ציבור העוסקים ונציגי ציבור הצרכנים, ובכלל זה בחינת השפעות חברתיות
20 ותקציביות וציבור הצרכנים. על מנת לאפשר דרך "קלה" יותר להרחבת תחומי צרכנות,
21 יכול השר באישור ועדת הכלכלה לשנות בצו את התוספת הרביעית (משצו מבחינת מדרג
22 נורמטיבי קל יותר להעברה מאשר חקיקה ראשית).
23

24 צא וראה, כי בתוספת הרביעית מופיעות שתי עסקאות – עסקה בעניין רכישה של יחידת
25 נופש המאפשרת "פתח יציאה" וכן עסקה בעניין רכישת שירותים במכון כושר המאפשר
26 "פתח יציאה" במהלך השנה, כאשר קודם לכן – או שלא התאפשרה היציאה עד תום
27 התקופה הקצובה או שניתן היה להשתחרר מהמנוי תחת קנס יציאה מוגדל. המחוקק איזן
28 כאמור את האינטרס של העוסקים והצרכנים, וקבע מדרג המאפשר גביית "קנס יציאה"
29 אולם תחת תחשיב אחיד שאינו נתון לשיקול דעת העוסק, כבעבר.
30

31 ודוק; מדובר אך בשני עסקאות אלו ואין ללמוד מהכוונה לתקן את החוק בסוגיות אלו
32 כגישה של המחוקק ביחס ליתר העסקאות. לולא כן, המחוקק היה מתקן את ההגבלות ולא
33 מייחד הסדרים מיוחדים רק לשני סוגי עסקאות. עם זאת, עקב בעיות חוזרות ונשנות

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 19-08-24278 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

1 בעסקאות של מכוני כושר ויחידות נופש, מצא המחוקק מקום להתערב באופן פוזיטיבי,
2 רק בשתי סוגיות אלו עקב כשלים בשוק הצרכני שהצרכי התערבות רגולטיבית. העובדה
3 שהמחוקק, כמו ביתר תיקוניו, מציב סעיף המאפשר תיקונים בעתיד "בדרך מהירה" יותר
4 בדמות התקנת תקנות ולא חקיקת תיקוני חקיקה, אינה זרה בחוק הגנת הצרכן, ובהתאם
5 לאיתור צרכים ספציפי ולאחר עבודה רגולטורית ובחינת העלויות והתקציבים שיושגו על
6 המשק ובחינת עודף רגולציה האם יש בכוחה להביא להעלאת המחירים לצרכן בבחינת
7 "חרב פיפיות" ושמיעת ציבור הצרכנים וציבור העוסקים טרם גיבוש תקנות והבאתן לפני
8 וועדת הכלכלה בכנסת הנחשפת למנעד רב יותר של גורמים מקצועיים – דק א יותקנו
9 התקנות ויפורסמו ברשומות. מלאכה זו היא מלאכתו של המחוקק. לעניינינו, הוראה זו
10 המחריגה את המנויים במכוני הכושר ובכלל זה מנויים בברירות שחייה לעומת עסקאות
11 אחרות שאינן מוחרגות, היא בכוונת מכוון ואין מדובר בחסר פרשני אלא בהסדר שלילי.
12
13 עוד יודגש, כי הוראות התיקון לחוק באות להוסיף על הוראות סעיפים 14א, 14ג ו- 14
14 ולא לגרוע מהן. כך למשל, לפי תקנות הגנת הצרכן (ביטול עסקה), התש"ע-2010 שהותקנו
15 מכוח סעיף 14 (להלן- התקנות), רשאי צרכן לבטל את העסקה בה נקשר עם עוסק באופן
16 פרונטלי למנוי או חברות במועדון כושר בתוך 14 יום מיום עשיית העסקה או מיום מסירת
17 חוזה בכתב או מסמך גילוי נאות (לפי המאוחר), תוך תשלום דמי ביטול בגובה של 5% או
18 100 ₪, לפי הנמוך מביניהם. אם העסקה נערכה באמצעות מכר מרחוק (למשל באופן מקוון
19 או טלפונית, ללא נוכחות הצדדים), רשאי הצרכן לבטל תוך 14 יום מיום ביצוע העסקה תוך
20 תשלום דמי ביטול בגובה של 5% או 100 ₪, לפי הנמוך מביניהם (ראו סעיף 14ג לחוק הגנת
21 הצרכן).
22
23
24

עסקה בעניין רכישת שירותים במכון כושר

25 10. עד לכניסתו לתוקף של תיקון 37 לחוק, לא רשאי היה הצרכן לבטל "בכל עת" את המנוי,
26 כך שלאחר 14 יום מיום כריתת העסקה הוא למעשה איבד את האפשרות לבטל את המנוי
27 והוא חב במלוא דמי המנוי או בדמי ביטול גבוהים שנקבעו באופן חד צדדי על ידי מועדון
28 הכושר, כפי שהובא מראש לידיעת הצרכן בחוזה ביניהם. התיקון לחוק הגנת הצרכן
29 מאפשר ללקוח לבטל את המנוי **בכל עת** ואולם אם הוחל במתן השירות, תוך גביית דמי
30 ביטול.
31
32 על פי החוק, מכון כושר הינו כהגדרתו בחוק מכוני כושר (רישוי ופיקוח), התשנ"ד – 1994
33 וכן כל מקום שניתנים בו שירותי ספורט או מועדון בריאות, לדבות שירותי בריכת שחייה,

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 19-08-24278 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

תרגילי התעמלות, ועיצוב הגוף, מרחץ אדים (סאונה) ואמבט זרמים (ג'קוזי). החוק לא חל על חוגים המבוססים על תכנית לימודים, שניתן להצטרף אליו בהרשמה מראש ולא ניתן להצטרף אליו במועד מאוחר יותר, כמו כן, החוק לא חל על מקום שניתנים בו שירותי בריכה בלבד, הפעילה בתקופה שאינה עולה על חמישה חודשים בשנה.

על הצרכן המבקש לבטל מנוי לפני תום תקופת התחייבותו, להודיע למכון הכושר בכתב (בדואר רשום, או בדואר אלקטרוני או בפקס אם יש לעוסק). ביטול העסקה ייכנס לתוקף חודש ממועד מסירת הודעת הביטול

על העוסק להשיב לצרכן את התמורה ששילם או לבטל את החיוב בשל העסקה ואולם, אם הוחל בביצוע העסקה, העוסק רשאי לגבות את החלק היחסי מהתמורה בעד זכות השימוש שיש לצרכן בתקופה שעד למועד כניסת הביטול לתוקף. כך למשל, אם לצרכן הייתה זכות שימוש למשך 12 חודשים ולאחר חודש מיום עשיית העסקה הוא שלח הודעת ביטול לעוסק, הרי שהעוסק רשאי לגבות תשלום עבור חודשיים מיום עשיית העסקה ולהשיב לצרכן או לא לגבות את יתרת החודשים. בנוסף, רשאי העוסק לגבות מהצרכן דמי ביטול **אולם זאת רק** מקום בו גילה לצרכן **בכתב** בטרם עשיית העסקה כי קיים מסלול חלופי למסלול מחיר חודשי בעסקה (המחיר שעל הצרכן לשלם בעד זכות השימוש בתקופה קצובה כשהוא מחולק במספר החודשים שבהם יש לצרכן זכות שימוש – למשל 12 חודשים). המסלול החלופי הוא המסלול החודשי, קרי: לו ההתקשרות הייתה לעסקה לתקופה בלתי קצובה ומה המחיר במסלול החודשי החלופי, כך שתהיינה שתי חלופות לצרכן. היה ולא הוצעו לצרכן שני המסלולים בכתב, לא ניתן יהיה לגבות מהצרכן דמי ביטול.

העוסק יהא רשאי לגבות דמי ביטול שהם ההפרש שבין מחיר חודשי במסלול השנתי (בגינה זכה להנחה) לבין המחיר החודשי במסלול הרגיל **כפול** מספר חודשי השימוש במנוי, היינו, בתקופה שבה לצרכן הייתה זכות לנצל את המנוי עד למועד כניסת הביטול לתוקף. לדוגמה מנוי שנתי (12 חודשים) עולה 2400 ₪ כך שכל חודש משלם הצרכן 200 ₪. העלות החודשית של מנוי שלא במסלול השנתי אלא במסלול הרגיל היא 250 ₪. צרכן המבקש לבטל את המנוי לאחר חודש ימים מיום עשיית העסקה ובקשתו נכנסת לתוקף חודש לאחר בקשת הביטול אמור לשלם דמי ביטול עבור חודשיים כשהחישוב הוא $250 - 200 = 50$ כפול $2 = 100$ ₪ דמי ביטול.

החוק קובע רף לשיעור דמי הביטול, כך שבכל מקרה דמי הביטול לא יעלו על רף זה. היה והמנוי בוטל בשליש הראשון של התקופה הקצובה (בתוך 4 החודשים הראשונים למנוי),

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 19-08-24278 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

דמי הביטול לא יעלו על סכום של 25% מהתמורה (בדוגמה שלעיל, 600 ₪). אם המנוי בוטל בשליש השני של התקופה הקצובה, דמי הביטול לא יעלו על סכום של 20% מהתמורה (בדוגמה שלעיל, 480 ₪). אם במנוי בוטל בשליש האחרון של התקופה הקצובה, דמי הביטול לא יעלו על סכום של 17% מהתמורה (בדוגמה שלעיל 408 ₪). מטרתו של רף זה הוא למנוע דמי ביטול גבוהים מדי מקום בו ההפרש בין המחיר החודשי במסלול השנתי לבין המחיר החודשי במסלול החלופי הינו גבוה מדי. בכל מקרה, על פי הדוגמה שלעיל, ישלם הצרכן דמי ביטול של 80 ₪ בלבד. החוק קובע רף נוסף חלופי לגביית דמי ביטול והוא הסכום שעל הצרכן לשלם לולא הביטול, בעד יתרת התקופה הקצובה ממועד כניסת הביטול לתוקף ועד לתום תקופת העסקה. על פי הדוגמה שלעיל, צרכן שבקשת הביטול שלו נכנסת לתוקף בתום 10 חודשי מנוי, צריך לשלם דמי ביטול של 50 כפול 10 = 500. מאחר והיתרה לתשלום היא 400 ₪ (200 ₪ עבור כל חודש מהחודשיים הנותרים), ישלם הצרכן לא יותר מ – 400 ₪.

11. על פי קו זה, משהוצעו למשפחת התובע שתי החלופות והוא בחר בחלופה של המסלול שאינו פר חודש, הרי שגם אם נניח לטובתו כי מסר הודעת ביטול לאחר חודש, הרי שהנתבעת רשאית לחייב עבור חודשיים וכן לגבות דמי ביטול בנוסף לכך. כל שכן, עולה כי לטענת התובע הוגשה הודעת ביטול לאחר חודשיים, או אז יש לנתבעת זכות לגבות עבור 3 חודשים וכן לגבות בנוסף דמי ביטול שהם ההפרש בין מחיר חודשי לבין מחיר תחת המנוי. אם המנוי היה לשלושה חודשים ולאחר מכן הוארך לשנה נוספת, הרי שביטול לאחר חודשיים, כבר אינו מזכה בהשבה משתמו שלושת החודשים. אם מדובר במנוי לשנה ו-3 חודשים (כשהוצג כאמור לבית המשפט רק הסכם אחד), כי אז הנתבעת זכאית לשלושה חודשי תשלום וכן לנכות דמי ביטול – כך, מקום בו 2400 ₪ (לא כולל תוספת עבור ילד של 400 ₪) הוא תשלום חודשי לעומת 2000 ₪, הרי שדמי הביטול הם לפחות 400 ₪. על כן, לא ברור מדוע סירב התובע להצעת הפשרה לאפשר לו מנוי על שמו – הגם שלפי התקנון לא ניתן להסב מנוי על שמו של אחר – למשך 10 חודשים, עת הוא התעקש על שנה ו-3 חודשים ולכל הפחות 12 חודשים כאשר המקסימום שיכולה הייתה רעייתו לקבל הוא 12 חודשים ומשם יש לנכות דמי ביטול, כך שבמבחן התוצאה הסופית מגיעים לאותה תוצאה.

האם התובע ביטל את העסקה?

12. ביטול העסקה על פי התיקון מחויב להיות טרם סיום ההתחייבות. גם אם נניח שהמנוי היה לשנה ו-3 חודשים (עובדה שהצדדים אינם חלוקים עליה כאמור אולם לא ברור אם נחתמו שני חוזים או חוזה אחד משאם מדובר בחידוש חוזה לפי תנאי הקודמים, כי אז לא ברור – כפי שציננתי מעלה – מדוע המשיך התובע באותה מתכונת של מנוי משפחתי ומהו המחיר היה לו היה רוכש מנוי עבורו ועבור שני ילדיו? האם היה משלם את אותו הדבר : זוג+ילד

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 24278-08-19 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

1 כפי שהוא שילם עבור זוג + 2 ילדים בפועל (הגם שמצוין זוג+1 ומתחת לילד הנוסף עידן
2 שהוא מתחת לגיל 18, מצוין: "זוג+1 – ראה מעקב")? – האם זו ההנחה הגלומה (הילד
3 שמתחת לגיל 18)?
4

5 לגישת הנתבעת, היא מעולם לא קיבלה הודעת ביטול ולא הוצגו לפניה מסמכים. רק לאחר
6 תום העסקה, הוגשה בקשה לביטול רטרואקטיבי. ברור הוא אפוא כי לא ניתן להגיש בקשה
7 לביטול עם תום ביצוע העסקה. לטענת התובע, הוא הגיש בקשה בסמוך למועד תחילת
8 העסקה ונאמר לו על ידי מנהל הקאנטרי יובל כי הוא רשאי לבטל את העסקה אולם עדיף
9 לו להקפיא את המנוי. טענתו זו הועלתה בכתב התביעה והנתבעת – שלא התנהלה אותה
10 עת ישירות מול התובע – לא הגישה כל תצהיר מטעם העובד מטעמה שישתור זאת. התובע
11 לא ביטל את העסקה אלא הקפיא, גם לגישתו שלו, אולם אם הקפיא את המנוי כי אז יש
12 לו זכות שעודנה קיימת בדבר הקפאת המנוי. עדותו של מר יובל ומזכירתו המוזכרת בכתב
13 התביעה והזכרה גם בדיון לפני – נדרשת.

14 מכל מקום, אעיר כבר עתה, כי יש ממש בטענת הנתבעת כי קיימת דרישת כתב. לא די בשיח
15 בע"פ. התובע נדרש להציג ולו ראיה מינימלית כי פנה בכתב, ולא עשה כן. מדובר בדרישה
16 מהותית קוגנטית. דרישת הביטול בכתב קבועה בחוק וזהו לכאורה תנאי לביטול. כפי
17 שציננתי בדיון עצמו, ניתן היה לרכז את דרישת הכתב ולהפעיל גמישות מסוימת לו היה
18 מוכח כי נשלחו מסמכים בזמן אמת אודות מצבה הרפואי של רעיית התובע. לא הוצג כל
19 מסמך שנשלח לנתבעת.

20 ודוק; אני מאמינה לתובע כי רעייתו חלתה המחלה הקשה בתקופה האמורה ויכול ודברים
21 אלו הגיעו לאוזניה של הנתבעת או מי מטעמה אולם לא די בעדכון בעל פה אלא יש לגבות
22 זאת בכתב. לו היה מוכח כי אכן הוצגו המסמכים כי אז ניתן היה ללמוד על כוונת התובע
23 לבטל את העסקה או להקפאה, כאשר גם דרישה להקפיא ניתן בנסיבות מסוימות לראותה
24 כהודעת ביטול מקום בו לא ניתן לממש את העסקה.

25 על כן, לא הוכח לפניי כי הוגשה בקשה לביטול עסקה טרם סיום המנוי. הנתבעת אישרה
26 שהוגשה לה בקשה להקפאה אולם בדיעבד. אודה כי לא ברור לי כיצד הנתבעת שטוענת
27 שאין לה יכולת לעקוב אחר כל מי מבני המנויים כותבת נחרצות כי התובע ומשפחתו ניצלו
28 את המנוי באופן רציף במהלך כל המנוי (עם שלושה סימני קריאה), כשיוצא לפי דברים אלו
29 שגם רעייתו ניצלה את המנוי (או אז בוודאי לא מגיעה לה כל זכות להשבה). אי לכך, עולה
30 תחושה לא נוחה של חוסר תום לב כי הנתבעת ידעה גם ידעה על מצבה הרפואי של רעיית
31 התובע והחליטה לפעול "כמעוול ברשות התורה" ולהיצמד באופן דווקני למילות המחוקק
32 תוך סטייה מהתכלית הצרכנית הגלומה בתיקון לחוק. אכן, לא ניתנה הודעת ביטול בכתב

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 19-08-24278 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 אולם הנתבעת גם לא סתרה את טענת התובע כי מר יובל, מנהל הקאנטרי, וליאורה,
2 מזכירותו, הציגו בפני רעיית התובע מצג מסוים שאפשר להקפיא את המנוי. ברור הוא
3 שדובר על הסכמה תיאורטית לפנים משורת הדין להקפיא את המנוי נוכח התקנון ומקום
4 בו הייתה אפשרות לצרכן לבטל את העסקה, ועל כן, מקום בו הצדדים מגיעים לכדי סכסוך
5 והמשא ומתן לא הבשיל לכדי הסכם מחייב, כל צד רשאי לחזור בו מההסכמה שניתנה
6 לפנים משורת הדין. אולם השאלה היא אימתי הייתה חזרה מההסכמה והאם חלה
7 הסתמכות. שכן, לו לא ניתן היה להקפיא מלכתחילה – בהתאם למצג שהוצג – כי אז התובע
8 יכול היה לממש את זכות הביטול, ולא היא.
- 9 13. ודוק; זוהי נקודה עצמאית הראויה לבחינה שאיננה נתחמת תחת תיקון 37 לחוק הגנת
10 הצרכן. ענייננו בסעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן שעניינו איסור הטעיה, כאשר הטעיה אין
11 פירושה רק הטעיה בפועל אלא גם מקום בו קיים חשש להטעיה, המוגדר בחוק תחת
12 "פוטנציאל להטעיה". המבחן הוא אפוא מבחן הסתברותי כאשר הטעיה יכולה להיות גם
13 בתום לב ועל דרך של מחדל.
14
- 15 הצעת ההקפאה לא נסתרה ודומה כי הבעלים של הקאנטרי לא היה מציע לתובע 10
16 חודשים מנוי אם לא נוצרה בעיה שהכיר בה, לפיה רעייתו של התובע לא מימשה את זכות
17 המנוי. כאמור, גם אם הוא אינו חייב כן, הרי שהוא מחויב למצג שהציגו עובדיו – שלא
18 נסתרה למעט טענה כללית שלא גובתה לפיה משפחת התובע – לרבות רעייתו – ניצלו באופן
19 רציף את המנוי, עת בדיון עצמו הודתה הנתבעת כי לא יכולה לעקוב אחר כל כניסה ויציאה
20 של אדם ואדם – טענה שהיא לגיטימית כשלעצמה, אולם לא עומדת עם האמור על ידה
21 בכתב הגנתה.
22
- 23 על כן, במצב דברים זה, ההסכמה להקפיא את המנוי נעה בין חודש לבין שנה וחודש.
- 24 יוטעם, כי מובנת לי גישת שני הצדדים מקום בו דובר על הקפאה ותמורתה. מנקודת מבטו
25 של התובע, מקום בו הציגו מצג לרעייתו כי היא יכולה להקפיא את המנוי, כי אז המנוי
26 מוקפא ועם תום המנוי המשפחתי המשמעות היא שהיא יכולה הייתה להפשיר את
27 ההקפאה והייתה מגיעה לבריכה במשך כשנה וחודש – כמנוי יחיד בודד משיכולה הייתה
28 לממש את הזכות גם אם המשפחה לא הייתה מצטרפת למנוי משפחתי עת המנוי שלה היה
29 "קם לתחייה" ועם תום ההקפאה היא הייתה ממשיכה להגיע לשפת הבריכה כרגיל.
30 מבחינת התובע, כל שביקש הוא להסב את המנוי על שמו – הגם שלא ניתן לפי התקנון
31 אולם גם הקפאה לא ניתנת לפי התקנון וכן אפשרו לרעייתו – כאשר מבחינת הנתבעת היא
32 איננה מפסידה דבר, גם זאת מבחינת 'זה נהנה וזה לא חסר' ועל כן התעקשותה לא מובנת.

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 24278-08-19 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

1 מהעבר האחר, מובנת הצעת הבעלים של הקאנטרי למתן 10 חודשי מנוי יחיד תוך הסכמה
2 להסב את המנוי לשמו של התובע – כשמבחינת הנתבעת מדובר בשתי פעולות מחווה
3 שירותיות: הן הפשרת ההקפאה או מתן חודשי מנוי יחיד בודד ללא עלות והן הסבת המנוי.
4 כפי שהעיד הנציג של הנתבעת, לא משתלם כלכלית לספק מנוי של יחיד בודד למשך שנה
5 כפי שהתובע מבחינתו היה מוכן להסכים עת המחלוקת ההתחלתית ביניהם הייתה בין שנה
6 ו-3 חודשים כגישת התובע, אל מול 10 חודשים – כגישת הנתבעת. שכן, האיזון הכלכלי
7 מבחינת הנתבעת הוא בהפחתת חודשי מנוי, כך שהשבת החלק היחסי במנוי משפחתי
8 למשך 10 חודשים הוא שווה ערך "לייצור כלאיים" שנוצר בתמחור הנע בין מנוי בחבילה
9 כוללת לבין חבילת יחיד. עלות מנוי יחיד בודד לשנה וחודש אינה תואמת את הסכום
10 שהתקבל מהתובע עבור רעייתו במסגרת החבילה הכוללת אלא הוא גבוה משמעותית
11 ובבחינת עשיית עושר ולא במשפט, ולכן על ידי הפחתה בת 3 חודשים, הלכה למעשה,
12 מגיעים לתמחור שווה ערך לסכום ששולם בפועל. המטרה היא "להשיב את המצב
13 לקדמותו" ולא להביא את התובע למצב טוב יותר לכאורה מזה ששילם עבורו. שכן, לא
14 ניתן לטעון להחלת "שוויון" בין מספר החודשים למימוש בין העסקה שגוזר התובע לבין
15 העסקה שהוצעה על ידי הנתבעת כאשר הבסיס לעסקאות הוא לא שוויוני, עת קיים שוני
16 רלוונטי בין העסקאות ואופן תמחורן.

17 מכל מקום, וכאמור לעיל, לא ברור מדוע התובע חידש (או שמא האריך), גם אם הוסכם
18 להקפא, תחת אותו מחיר. אם הוא מבקש עתה להכיר בעסקה של שנה ככוללת את רעייתו
19 ומבקש לבטל את העסקה, ניתן "להשיב" לו את חלקה היחסי של רעייתו במחיר העסקה
20 הכוללת תחת תשלום מלא של שני מבוגרים + ילד. אולם זו לא הדרך שהוא מבקש לבור
21 בה, ולו מפאת שיקולי כדאיות כלכלית.

22 אל מול זאת, דומה כי התובע לא הפסיד כלכלית בפועל משאם ילדו נלקח בחשבון ללא
23 תשלום (עידן) – 4 בני משפחה במנוי של זוג + אחד, כי אז בפועל מימשו שלושה מבני
24 המשפחה את המנוי וכל שהתובע עותר הוא לקבל את "הרווח", ולא את ההפסד מאי מימוש
25 המנוי על ידי רעייתו. ההפסד הוא אפוא הפסד רעיוני בבחינת מה יכול היה התובע להרוויח,
26 אולם יוצא שבפועל הוא לא נפגע בכיסו. הוא אך לא קיבל הנחה שיכול היה לקבל.

27 צא וראה, כי במצב דברים זה נקודת האיזון בין הצדדים מתאזנת מאליה בסופו של יום
28 מבחינת 'זה נהנה וזה לא חסר'. אי לזאת, גם לו הייתי מבקשת לחייב את הנתבעת מכוח
29 חובת תום הלב בפיצוי כספי ולא בהשבה כספית בביטול עסקה מכוח תיקון 37 לחוק הגנת
30 הצרכן, ולחילופין בפיצוי בגין הטעיה בדבר האפשרות להקפא את המנוי דבר ששלל את
31 יכולת הביטול של העסקה (אם כי בסופו של יום אני מתרשמת שהתובע ממילא לא התכוון
32 לבטל את העסקה והראיה שהוא חתם על עוד שנה בידיעה שמצבה של רעייתו טרם השתפר,

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 19-08-24278 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

1 אולם מתוך הסתמכות שיוכל להפשיר את המנוי בעתיד וכשזה לא התאפשר, הרי שאינו
2 יכול בתום המנוי לבקש החזר כספי או להסב את המנוי על שמו אלא כל שיכול הוא להמשיך
3 בהקפאת המנוי עבור רעייתו באופן שניתן לקיים את חוזה בקירוב) – אני סבורה כי אין
4 מקום לבטל את המנוי אלא לכל היותר לקיימו באמצעות הארכת מועד ההקפאה. ואולם,
5 במסגרת התביעה שלפניי, התובע אינו מבקש זאת עוד. כך או אחרת, ויתורו על הקפאת
6 המנוי עבור רעייתו אין פירושה קבלת סכום כספי כהחזר מקום שמעולם לא ביטל את
7 העסקה אלא באמצעות הגשת התביעה. לא הוכח לפניי כי דובר על הקפאה ללא הגבלה.
8 התובע בחר לחדש את המנוי אולי תחת סברה כי זכות ההקפאה תעמוד לו מאוחר יותר.
9 לכן, ביטול העסקה משמעותו חזרה לעסקת יסוד שהיא יקרה יותר לו היה רוכש מנוי
10 בהתאם למצב העובדתי הקיים אותה עת – מבוגר ושני ילדים, כשהאחד מעל גיל 18 והאחר
11 מתחת לגיל 18. כך או כך, מדובר בשיקולי כדאיות כלכלית, עלות מול תועלת – שלא לי
12 לדון בהם, ועליו לשאת בהם.

13 בקליפת האגוז, גם אם לכאורה הנתבעת "מרוויחה" מכך ששולם עבור עסקה הכוללת זוג
14 +ילד (וילד נוסף שהצטרף ללא עלות) ואחד מבני המשפחה לא מגיע – הרי שפעם הצרכן
15 "מרוויח" ופעם "העוסק". המחוקק הניח שיכול להיות מצב בו העוסק "מרוויח" מביטול
16 העסקה ויכול להיות מצב בו "יפסיד" עת הוא נדרש לבטל עסקה בזמן המוקצב לכך ולחייב
17 את המבטל אך בדמי ביטול של 100 ₪ או 5% מעלות העסקה, לפי הנמוך מביניהם ולא
18 יצליח לאחר מכן למכור את העסקה לאחר. הוראת חוק היוצאת ממענו של המחוקק, כמו
19 גם תקנות ונהלים היוצאים מפי הרגולטור הרלוונטי, נחקקים עלי ספר לאחר שנתקיים דין
20 ודברים עם העוסקים מחד והצרכנים מנגד – למצער נציגי כל אלה שדבר החקיקה רלוונטי
21 עבורם – מתוך חתירה לערוך איזון ראוי, מידתי וסביר המבוסס על ניתוח של עלות מול
22 תועלת הטמונים באינטרס הצרכנים לעומת העוסקים בדבר (ראו והשוו לפסק דיני בעניין
23 **מכבי שירותי בריאות**, ת"ק 16-08-39585 **אופיר כהן נ' מכבי שירותי בריאות** (10.3.2017)).

24
25 14. במקרה דנן, גם לו הייתי מורה על ביטול עסקה והשבת חלק יחסי – הרי שלא הייתי פועלת
26 בקו שהתווה התובע.

27
28 בהגדרת "עסקה" המופיעה בחוק הגנת הצרכן, התייחס המחוקק למכירת נכס או מתן
29 שירות ולא הציג חלופה של פעולת קנייה ומכירה של "נכסים" או מתן "שירותים". זאת,
30 מש"עסקה" מהווה "פעולה מסחרית בין שני צדדים" (ראו איתן אבינאון **בנקאות ושוק**
31 **ההון** מילון מונחי יסוד (2006)). כך גם עסקת המנוי המשפחתי, היא פעולה מסחרית בין
32 התובע לקאנטרי, ומהיותה פעולה מסחרית אחת, דמי הביטול למשל יחולו פעם אחת כלפי
33 העסקה ולא כלפי כל שירות ושירות בעסקה.

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 19-08-24278 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

1 התובע לא ביטל את כל העסקה אולם דורש השבה יחסית של המנוי עבור רעייתו אשר לא
2 נוצל וללא ניכוי דמי ביטול עסקה. אכן, לו כל אחד מבני המשפחה היה מבטל, לא היה כל
3 אחד מהם או התובע נדרש בדמי ביטול של כל אחד ואחד אלא פעם אחת עבור כל העסקה.
4 וכי מדוע? כי מדובר בעסקה אחת ולא במספר עסקאות בודדות.

5 בפרשת **צמח**, נדרש בית המשפט העליון לשאלה האם יש לראות בביטול של מספר כרטיסי
6 טיסה שנרכשו על ידי רוכש אחד, כביטול עבור עסקה אחת או האם כל כרטיס טיסה מהווה
7 חוזה נפרד ובשל כך גם עסקה נפרדת. בית המשפט העליון קבע כי ככל שניתן לבטל רכיב
8 מסוים בתוך הזמנה אחת באופן נפרד, יש לראות רכיב זה כעסקה נפרדת לצורך גביית דמי
9 ביטול. כך הן באשר לשירותים והן באשר לנכסים, ולמעט מקרים שאינם ניתנים להפרדה
10 (כמו למשל ברכישת סט סכו"ם לעומת רכישת תנור ומקרר). עוד קבע בית המשפט, כי
11 הסממנים שעליהם הצביע המערער בטיעונו, המעידים לכאורה כי הזמנת מספר כרטיסי
12 טיסה מהווה עסקה אחת לצורך דמי ביטול, הם טכניים בלבד, ומצביעים רק על כך שאיש
13 הקשר שבאמצעותו הוזמנו הכרטיסים הוא אדם אחד. בהזמנת כרטיסי טיסה בעבור כמה
14 נוסעים, הנוסעים הם למעשה מוטבי החוזה בקונסטרוקציה משפטית של חוזה לטובת אדם
15 שלישי, המוסדר בפרק ד' של חוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973. בחוזה מסוג זה,
16 הצדדים – המזמין והמשיבה – כורחים חוזה לא בשם הצד השלישי אלא לטובתו. בעניין
17 צמח, כרתו המשיבה והמערער שני חוזים: האחד – חוזה מכר סטנדרטי, ובו בתמורה
18 לתשלום, מתחייבת המשיבה לשירות הטסה, בהתאם לתנאי התובלה שלה. בנוסף לכך,
19 במעמד ההזמנה משתכלל חוזה שני, שהוא הטבה לטובת צד ג'; ההטבה היא הזכות לקבל
20 שירות טיסה מן המשיבה לכל מי שנרכש בעבורו כרטיס. נוכח כל האמור, נפסק כי המשיבה
21 הייתה רשאית לגבות דמי ביטול בגין כל כרטיס טיסה בנפרד (ראו ע"א 7187/12 עו"ד **ליאור**
22 **צמח נ' אל על נתיבי אוויר לישראל** (17.8.2014), ואושר בדנ"א 5783/14, ביום 19.9.2017
23 בהרכב של שבעה שופטים).

24
25 באופן דומה, אם מתקבלים דמי ביטול עבור כל אחד, כי אז כל אחד גם יכול לבטל. לא כך
26 הדברים בעסקת המנוי המשפחתי. בעסקת המנוי המשפחתי השירות נרכש כמוצר אחד.
27 לא ניתן להשוות ביטול של שירות אחד מנוי בודד לביטול במסגרת עסקה כוללת מכיוון
28 שאם נבטל שירות אחד מתוך עסקת המנוי המשפחתי זו לא תהיה יותר עסקת מנוי
29 משפחתי, כלומר, המוצר הופך למוצר אחר, לעומת כרטיסי הטיסה שנותנים להיות
30 כרטיסי טיסה- כל כרטיס הוא בגדר "מוצר".

31
32 המבחן הוא אפוא כיצד העסקה מוצגת בפני הלקוח – כמוצר אחד, עסקת חבילה כוללת.
33 ניתן להשוות רכישת עסקת המנוי המשפחתי לרכישת סט סכו"ם (להבדיל מרכישת סכין

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 19-08-24278 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

1 בודד או כף בודדת) וכפי שלא ניתן להפריד את פריטי האחרון, כך גם לא ניתן להפריד את
2 פריטי העסקה, מאחר שאז זו לא תהיה עסקת מנוי משפחתי אלא מוצר אחר. נכון שלקוח
3 יכול לרכוש כל שירות בנפרד, אך אז הוא אינו רוכש עסקת מנוי משפחתי אלא רוכש מנוי
4 בודד או מנוי זוגי. המנוי המשפחתי הוא מעין מוצר ייחודי של הנתבעת ואין לראות במוצר
5 זה כ"מבצע" או כ"הנחה" שכן אין הוא מוצג ככזה.

6
7 לא כל בעל מנוי חותם אלא קיימת חתימה אחת היא עבור כל העסקה, כאשר בנסיבות אלו
8 הלקוח יוצא מתוך נקודת הנחה שמבצע עסקה אחת לפיה מקבל שלושה/ארבעה מנויים
9 מחברה אחת במחיר כולל.

10 מכיוון שהנתבעת מתייחסת לעסקה דגן ומשווקת אותה ללקוחות כעסקה אחת, הרי
11 הלקוח היה מצפה ממנה לגבות דמי ביטול עבור העסקה כעסקה אחת ולא כשלוש או ארבע
12 עסקאות. על כן, כפי שמצופה כן מהעוסק, יש לראות את הצד השני של המטבע באופן
13 שביטול של אחד לא גורר ביטול של כל העסקה והשבה של החלק של מנוי כאילו היה מנוי
14 בודד.

15
16 כאמור, לו מדובר בעסקה ל-3 חודשים במחיר של 6000 ₪ מנוי משפחתי לארבעה בני
17 משפחה, יוצא כי לא ניתן היה ממילא לקבל החזר כספי, לו בית המשפט היה מכיר בביטול
18 עסקה. לו מדובר בביטול חודשיים לאחר תחילת עסקה בת שנה ו-3 חודשים, והיה מוכר
19 ההליך של ביטול עסקה וכי ניתן לבטל חלקי עסקה הגם שמדובר בעסקה כוללת ולא
20 בארבעה עסקאות מאוחדות – וכל האמור הוא מקום בו נניח לטובת התובע שמתקיימים
21 כל התנאים במצטבר - הרי שעבור 12 חודשים, יש להכפיל 100 ₪ לחודש החלק היחסי של
22 רעיתו (אם הסכום לשנה ו-3 חודשים הוא 6000 ₪ כך שמדובר בסך של 400 ₪ מנוי לחודש
23 של ארבעה בני משפחה) – דבר המסתכם בסך של 1200 ₪ ובוודאי לא 3300 ש"ח.

24
25 15. ואולם, במקרה דגן לא הוכח לפניי ביטול עסקה, כמו גם מדובר בעסקה כוללת שלא ניתנת
26 להפרדה כי היא נמכרת ככזו. גם אם ניתן לפרקה, אין מדובר בהעמדת המחיר של מנוי
27 בודד במלוא קומתו לצרכי ההשבה.

28
29 עם זאת, בשים לב לכך שכן התרשמתי כי הוצג מצג שניתן להקפיא את המנוי ואי העדת עד
30 רלוונטי פועל לחובת הנתבעת, שכן, הלכה היא, כי הימנעות מהבאת ראיות פועלת לחובתו
31 של הנוקט בה, כיוון שמתחייבת ממנה המסקנה, שאילו הובא העד או הוצג המסמך, היה
32 בכך כדי לתמוך בגרסת היריב. הימנעות מהבאת ראיה מקימה למעשה, לחובתו של הנמנע,
33 חזקה שבעובדה, הנעוצה בהיגיון ובניסיון החיים, לפיה דין ההימנעות כדין הודאה בכך

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 24278-08-19 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני:

שאלו הובאה אותה ראייה, היא הייתה פועלת לחובתו (ראו ע"א 55/89 קופל נהיגה עצמית
נ' טלקאר, מ"ד(4) 595 ; ע"א 641/87 קלוגר נ' החברה הישראלית לטרקטורים וציון בע"מ,
פד"י (1) 239, 245). הלכה זו יסודה בניסיון החיים ובשכל הישר: "הרוצה לשכנע בטענותיו,
וישנן ראיות העשויות לסייע בכך – יופיעו הראיות מיד" (ראו לעניין זה רע"א 7933/15
פישר נ' מילוא תמיר (13.12.15) בפסקה ח') – ועל כן הסתמך התובע על כך וחתם לשנה
נוספת באותו המחיר (אם כי הוא אינו נפגע מכך בפועל משיכול והיה משלם אותו הדבר
אותו יותר אם היה רוכש מנוי לו ולשני ילדיו (שלושתם)) – אני מורה על מתן פיצוי רעיוני
כאילו הנתבעת היא שביטלה את העסקה של ההקפאה שהיא בגדר הצעה חדשה וקיבול
ש, ותחת איזון כלל השיקולים הצריכים לעניין היא תשיב לתובע סך של 400 ₪ שהוא
למעשה ההבדל בין מחיר לחודש מנוי רגיל למשפחה 2400 ₪ לעומת המנוי תחת העסקה
לתקופה קצובה (שהוא סך של 2000 ₪).

על כן, הנתבעת תשלם לתובע סך של 400 ₪ תוך 30 יום מהיום.

נוכח התוצאה אליה הגעתי, כל צד יישא בהוצאותיו.

בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום.
המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לצדדים.

ניתנה היום, ג' סיוון תש"פ, 26 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

אפרת רחלי מאירי, רשמת בכירה

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 24278-08-19 אהרוני נ' חופש נופש מועדון ספורט פרדסיה בע"מ

תיק חיצוני: